

Протокол

№

гр. София, 17.02.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в публично заседание на 17.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **782** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 от ГПК във връзка с чл.144 АПК, на именно повикване в 10,00 часа се явиха:

ИЩЕЩЪТ П. С. Ч. – редовно уведомен, представлява се от АДВ. М., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/ – редовно уведомен, представлява се от ЮРК. П., с пълномощно по делото.

За СГП се явява прокурор К..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА писмо на ответника от 11.12.2019 г., с което възразява изцяло по доказателствата, с изпратен препис до ищеца.

АДВ. М.: Получил съм препис. Запознат съм с писмото. Считаю, че още в предходно съдебно заседание сме обосновали стойността на доказателствените си искания, а именно да депозираме изрично становище, във връзка становището на ответника. Поисканите свидетелски показания касаят установяване на вида и характера на претърпените от моя доверител вреди, които сме обособили още с неимуществени вреди, както и условията в мястото, където същият е изтърпял мярката на задържане.

СЪДЪТ: Навеждате ново основание, което не е в исковата молба!

АДВ. М.: Считаю, че от обстоятелствената част на исковата молба става ясно, че дискомфорта и неудобствата, които доверителят ми е претърпял касаят и уточнените от 23.04.2018 г. на исковата молба, касаят и условията на задържане, поради което считаю, че не е налице преклузия по допустимостта. За разпита на полицейските служители не държа, в случай че ответната страна го потвърди. Считаю, че наличието

на жалба не е условие за допустимост или недопустимост на доказателственото искане. Водим двама свидетели за настоящето заседание, които можем да разпитаме, в случай че съдът ги допусне. Считам, че разпитът на полицейските служители би допринесъл за установяване на твърденията от нас обстоятелства относно условията в мястото на задържането, толкова и условията на задържане на конкретното лице, доколкото такива е имало, а полицейските служители са запознати с тази среда. В случай че ответната страна изрази съгласие за приемане на безспорно, че в конкретното полицейско управление няма обособено място на задържане и условия, отговарящи на Инструкция № 8121з-78/ 24.01.2015 г., обнародвана в Държавен вестник, брой 9/2015 г. По второто възражение за информацията относно помещенията на задържане считам, че няма обособено помещение в 01 – РПУ, в което доверителят ми би следвало да бъде приведен в място, което съществува такова помещение, съгласно инструкцията. Искането за информация касае възможността за установяване дали изобщо съществува такова помещение. Твърдя, че доверителят ме е бил държан 24 часа в коридора завързан за пейка, с други лица, с постоянно движение на 19.12.2017 г. Считам, че в това се изразяват най-общо несъответствията с инструкцията. Ако е налична информация за обособено помещение за задържане в 01 – РПУ и негови характеристики, то тя би могла да се предостави от ответника. В случай че не е налична ответникът би могъл да заяви, че такава няма.

ЮРК. П.: Поддържам възражението, което е обективизирано в молбата от 11.12.2019 г. от юрк. П.. По т. 2 не мога да отговоря дали в 01 – РПУ има специално обособено помещение за задържане на лица, но считам, че има и е в съответствие с въпросната инструкция.

СЪДЪТ: Признавате ли, че ищецът е държан закопчан за пейка!

ЮРК. П.: Не съм била там и не мога да призная факти и обстоятелства. Изрично заявявам, че не мога да призная нито едно обстоятелство или факт, заявено с жалбата в обжалвания административния акт и обективизираната в същата искова молба. Според мен е налице преклузия, че ищецът е претърпял неимуществени вреди, във връзка по обстоятелството за задържането му. Това, че в обстоятелствената част на жалбата са заявени такива твърдения не могат да бъдат относими към исковата молба, тъй като те се отнасят единствено и само по делото за отмяна на административен акт. Отделно, ищецът се е обособил в един абзац от исковата си молба по отношение на настоящото производство и в нея изрично няма заявени твърдения за неимуществени вреди. Там твърденията за неимуществени вреди се отнасят само в цитирам: „Изпитах възмущение и чувство за накърнена чест...“ – те са само на стр. 2 от жалбата, в абзац втори отдолу нагоре. Считам за неоснователно искането да събират доказателства в тази насока и считам, че е неотнормено и несвоевременно направено и не следва да бъде уважено. Дори и с писменото уточнение от 23.04.2018 г. не може една искова молба да бъде санирана и да се предявяват претенции, с уточнения. Считам, че това следва да бъде изрично направено или в отделна искова молба, или ако ищецът е решил да съедини жалбата и исковата молба, то следва да бъде посочено още в самата жалба.

СЪДЪТ УКАЗВА на страните, че се е произнесъл по допустимостта на исковата претенция по делото.

ПРОКУРОРЪТ: Предоставям на съда.

СЪДЪТ по доказателствата и предвид, че се касае за неимуществени вреди

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА до разпит поисканите от ищеца свидетели, като предвид направеното възражение от ответната страна в днешното съдебно заседание, както и с писменото изявление от 11.12.2019 г.

УКАЗВА на ищеца, че е неустановено по делото обстоятелството, че не е бил поставен в специално помещение за задържане, а през цялото време на задържането му е бил поставен закопчан, с белезници на пейка в коридора в 01 – РПУ.

УКАЗВА на ищеца, че данни, във връзка с досъдебното производство, в това число, че ищецът е бил задържан и вписванията в книгата за задържаните лица са разгледани и обсъдени от съда в решението от 05.04.2018 г., по адм. д. № 444/2018 г. на АССГ, във връзка с отмяната на заповедта за задържане като незаконосъобразна и съобразно изпълнението на възложената тежест на доказване на страните, обсъдена в мотивите на решението жалбата е приета за основателна.

В залата се въведе първият свидетел и съдът пристъпва към снемане самоличността на:

С. К. И. – 35 години, българин, български гражданин, неосъждан, без родство със страните и заинтересованост от изхода на делото, желае да свидетелства и знае за какво е делото.

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на адв. М. СВИДЕТЕЛЯТ каза: Аз работя за него във фирмата му. Познаваме се от може би 5-6 години преди да започна да работя за него, или общо 7-8 години досега. Сега още работя във неговата фирма за него. За случката помня, че беше края на 2017 г., някъде малко преди К.. Подходихме от Тех парка към дома на П., тъй като тогава преценихме, че малко разстояние с автомобил „БМВ“, модел „М3“, син, да го закараме до вкъщи до неговия гараж, като нямаше регистрационен номер. Той управляваше автомобила, а аз бях до него като не мислехме, че това е някакво нарушение, а само глоба, която щяхме да си платим. След като ни спряха, бяха два автомобила с млади полицаи, видяха ни застраховката и като видяха, че има всичко без регистрационен номер ни казаха да ги последваме, и ние ги последвахме до [улица]в 01 – РПУ. Там П. го вкараха бързо вътре, аз почаках малко. После и мен ме разпитаха в студена стая. Дойде разследващ дознател – момиче младо, след това не знам кой ми каза, но ми казаха да отида да му взема храна, тъй като ще бъде задържан до 24 часа и аз отидох да му взема храна. Не си спомням как съм разбрал, че е задържан. Близките му не съм ги уведомявал лично аз. Познавам съпругата му добре. Тя беше в офиса, когато започнах да работя, беше доста месеца, в които сме работили, за това я познавам добре. Не си спомням кой я е уведомил нея.

На въпроси на съда СВИДЕТЕЛЯТ каза: Не съм го виждал по време на задържането. От момента, в който е задържан аз не съм го виждал. Храната я предадох на гишето с полицаия. Те казаха, че ще му я предадат и малко се пошегувахме като казах, че нося храна за голям престъпник.

На въпроси на адв. М. СВИДЕТЕЛЯТ каза: Някакви документи трябваше да се носят и имаше такива, може би от фирмата, която внесе колата и още нещо, което не си спомням. Никога не съм влизал досега в 01 – РПУ, освен сега, като само във фойето има като стая, където ме разпитаха. Не съм влизал вътре, нито в коридори или други помещения. Само от думите на П. знам какво е вътре. Колата беше пред 01 – РПУ близо два месеца, ние паркирахме и така си остана. Задържането на П. се коментираше в работата и в началото ние се шегувахме, но после той като си дойде в

началото го изкара като шега, но със сигурност не му беше комфортно и спряхме да се шегуваме. Определено човекът беше притеснен доста, съпругата му също, дори и след като е бил освободен точно 24 часа на задържането му. Тогава никой не очакваше да го задържат толкова дълго време. Той обясняваше, че не е очаквал. Обясняваше и как е бил завързан с белезници, едната му ръка за пейка, четири човека са били там, с много неприятни условия и тоалетна, която е била тъмна със студена течаща вода. Това е, което на мен ми каза, а не на колегите, като ме помоли „Н. да не го раздуваме“, въпреки че всички са възприели това на шега. Ние всички се шегувахме в началото, но виждайки, че човекът се притеснява от този факт. Заемам длъжност програмист в работата. Фирмата се занимава с много различни софтуерни проекти. П. е шеф и той също е програмист, много добър и много умен. Имаше отменени срещи докато беше в ареста. Знам, че имаше срещи, но конкретно не знам какви. Има малко дете момиче, тогава е било 1-2 клас, а сега вече е 4 клас. По време на задържането не съм виждал семейството му, но веднага след задържането на ищеца съм виждал съпругата му, защото тя беше в нашия офис. На другия ден сме били заедно на работа. Нейната реакция беше, че тя беше ядосана и разочарована на мен и на него. П. ми се оплака и сподели с мен после за ужасните условия там – за пейката и четирите човека на нея. Това ми сподели няколко дни, след като излезе от там и се беше успокоил след първоначалния шок и напрежение и леко засрамен от това. Сподели и за пейката – 24 часа с белезници на едната ръка за пейката, не е могъл да легне заедно с четири човека на пейката, която е била на изхода и полицаите са излизали постоянно през тази стая и е било студено.

На въпроси на съда СВИДЕТЕЛЯ каза: Той сподели това нещо с мен по повод нормални разговори, за което сме си говорили и сме се шегували. Когато е с само с мен, той не беше толкова притеснен, колкото с колегите. С мен споделяше повече. Тогава сме били 40 човека в офиса и със сигурност не е споделял с всички, сега сме по-малко.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси.

СВИДЕТЕЛЯТ И.: Не желая заплащане в днешното ми явяване в съда.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата.

В залата се въведе вторият свидетел и съдът пристъпва към снемане самоличността на:

П. С. Ч. – 39 г., българин, български гражданин, неосъждан, без родство със страните и заинтересованост от изхода на делото.

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на адв. М. и съда СВИДЕТЕЛЯТ каза: Познавам лично П., съученици сме от гимназията. Желая да свидетелствам по делото и знам за какво е делото. Аз също съм програмист. Съученици сме с П. и работим заедно. Приятели сме още от гимназията. Бяхме загубили връзка по време на следването. След това пак се събрахме и започнах да работя към него в неговата фирма. Може би бях на около 6 месеца във фирмата, когато стана събитието. Имаше една кола, която очаквахме да дойде от САЩ и когато пристигна те я докараха в офиса, където работим. Там я разтовариха с тира. Качиха се в колата П. и С., а аз тръгнах след тях с друга кола, за да ги върна обратно. Те искаха да я закарат до гаража в[жк], където живее П.. Карахме към тях, аз бях пред колата, която се движеше. Аз бях на светофара на [улица]и [улица]и спряхме, защото имаше червен светофар. Тогава видях как патрулен автомобил мина

в насрещното и ни подмина след малко в насрещното огледало видях, че патрульът обърна. На мен ми светна зелено и аз тръгнах, а патрулният автомобил спря пред колата на П.. След това по телефона разбрах, че са в 01 – РПУ и са задържани. Обади ми се С.. Знам, че П. е бил задържан. Не съм влизал в районното, но чаках да пуснат С.. Той излезе след около два часа по-късно и каза, че П. няма да го пуснат. Отидохме да купим някакви храни – сандвичи и други, след което се върнахме, а С. влезна и ги остави. В колата, П. ми показа преди да тръгна, че има зелена папка със застраховка вътре, която е задължителна. Аз трябваше да отида да взема от офиса-доставчик документите, но после се разбра, че друг ще отиде. Не знам какви са точно. По време на задържането на П. съм осъществил контакт с К. Ю., който в момента е изпълняващ длъжността управител на фирмата, но тогава не си спомням каква му беше длъжността, но работеше във фирмата. Фирмата е [фирма], към която работя. С К. Ю. се свързах и той ми потвърди, че се е свързал с жената на П. и е говорил за документи и какво още трябва да се намери още от фирмата. Доставчиците на автомобила просто са задържали документите, които са трябвали да ги представят заедно с колата, но не са ги предоставили. Познавам съпругата на П. много добре, близки сме и като приятелски семейства сме излизали доста често заедно. Лично не съм се чул с съпругата му по време на задържането му. Много често когато стане дума за този случай или при говорене за коли, или други теми, той се чувства некомфортно. П. е любител на автомобилите. Той избра този автомобил, защото е спортен автомобил, който вече се води класика. Обича да говори за своите автомобили. От този конкретен модел има два автомобила, които са „БМВ“ серия „М“ спортен модел. Това е, което имам да кажа. Съпругата му работеше по това време във фирмата в администрацията. Нейната реакция беше – тя му бе ядосана, но това е нормално. Аз разбрах това по нейното държание. Със съпругата на ищеца работим заедно в офиса. Моето бюро беше на около три метра от нейното, тя седеше от дясно на мен, а П. седеше пред нея, т.е. аз съм постоянно с тях. Работното помещение е едно отворено помещение, с колони и отношенията ми бяха на показ. Пуснаха П. на следващия ден следобед, около 15,00 часа и той се появи в офиса. Мисля, че от районното управление дойде направо в офиса. Аз бях на работа. Беше със същите дрехи както предишния ден – с шапка, с пухено яке зелено, но не си спомням дали бяха черни дънките му и общо взето изглеждаше по същия начин както предишния ден. Той ме помоли да не коментирам в офиса, защото не всички знаят какво се е случило и ме помоли просто да си мълча за случилото се. Сподели с мен, че е било некомфортно, студено, стоял е с белезници на дървена пейка, без да може да се настани и да легне, било е тъмно, като ходи на тоалетна не е виждал къде стъпва, в помещението е имало един дежурен полицай, но не е могъл на никой да се оплаче от това. Той спортува. Двамата също сме спортували бокс, ходили сме на тренировки, но често се оплаква, че има болки в гърба, което му пречи някой път да спортува. Каза, че болките му са се засилили по време на престоя му в ареста. Докато е бил там са докарали още двама или трима човека, които също са били на пейката до него. Не е бил разпространяван факта, че е бил задържан. Опазих дискретност за случая, както бях помолен. За случая знаят само аз, С., съпругата му и К. Ю. и не си спомням някой друг да знае за това.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси.

СВИДЕТЕЛЯТ Ч.: Не желая заплащане в днешното ми явяване в съда.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата.

АДВ. М.: Във връзка с дадените указания на съда, желая да взема становище. Поддържам направените доказателствени искания в цялост. Искам да установя факта, че по същото време е имало и други лица, които са били държани при същите условия заедно. Установявам факта, че няма помещение за задържане и те са държани заедно. По второто относно изискването на копие на досъдебно производство, аз вече обясних в предходното съдебно заседание, че удостоверението сме го представели ние, доколкото няма копие от него, а единствено постановлението за прекратяването на образуваното досъдебно производство е налично и по делото, което е разгледано и по законосъобразността на заповедта за задържане. Твърдя, че по материалите на досъдебното производство, то съдържа разпити на свидетели и представените писмени доказателства, като от него ще се установят точните часове на извършените процесуални действия, което ще установи факта, че процесуалните действия вече са били извършени и продължителността на задържане вече е била ненужна в този си вид за пълните 24 часа, което има значение към характера и вида на вредите. Ищецът има висше образование програмист е, но не мога да заявя точно каква специалност има и къде, но чувството му за справедливост е било засилено. Считам, че условията на задържане и наличието на липса на конкретно помещение може да бъде установено или чрез експертиза, или чрез назначен от съда оглед, поради което правя двете искания в условията на алтернативност.

СЪДЪТ УКАЗВА на ищеца и представителя на ищеца, че няма служебна известност за 01 – РПУ дали има помещение за задържане, а също и че се касае за минал период от време, отпреди 2 години и в случай, че те са променени, би допринесъл за изясняване на относими факти.

ЮРК. П.: Моля да оставите направените искания без уважение като неоснователни. Не считам, че следва да бъде прилагано по делото досъдебното производство, тъй като факта колко време е бил задържан ищецът, а това какво е било извършвано с него, са били процесуално следствени действия и не е обект на настоящото производство. То е било по време на производството, по което се е обжалвала тази заповед, поради което това искане е неотнормимо и моля да не го уважавате. По адм. д. № 444/2018 г., с което заповедта е била отменена считам, че в това дело се съдържа и исканото доказателство от ищеца, а именно препис от

книгата на задържаните лица, поради което считам, че това искане не следва да бъде уважено. По отношение за искането на експертиза и оглед споделям становището на съда за това, че е минал голям период от време и няма как да се дадат сведения за такъв голям период от време.

АДВ. М.: Заявявам само, че няма копие от книгата на задържаните лица, понеже съм представлявал ищеца и по това дело. Нашето твърдение за липса на помещение за задържане със съответните характеристики представлява отрицателни факти, доколкото е такъв тежестта за установяване на обстоятелството относно наличието, няма как да е наше. Ние бихме могли единствено с косвени доказателствени средства да допринесем за тяхното установяване. Ако насрещната страна твърди да има помещение със съответни характеристики, то тя следва да представи такива.

ПРОКУРОРЪТ: Предоставям на съда.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗИСКА служебно и приложи към настоящото дело адм. д. № 444/2018 г. на АССГ.

УКАЗВА на ищеца, че за обстоятелството дали в 01 – РПУ е имало помещение за задържане към датата на задържане на ищеца е допустимо да бъдат изискани данни и сведения от трето, неучастващо по делото лице, а именно от началника на 01 – РПУ и по реда на чл. 192 от ГПК, за което му предоставя процесуална възможност да направи в предвидената от закона форма доказателственото си искане, а именно с писмена молба по делото, с препис до третото, неучастващо по делото лице.

За събиране на доказателства, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 30.03.2020 г. от 09,30 часа, за която дата и час страните – уведомени от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,02 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: